

Audax 1200 km Silkerute – Usbekistan

Brendan Puli

Danish and English version

Ankomst

Silkerute 1200 er en interessant blanding af oplevelser. Usbekistan er et fascinerende land.

Jeg har rejst meget, dog aldrig i Centralasien før. Det føles på en eller anden måde mere som et eventyr, når man rejser et sted, hvor engelsk ikke tales udbredt. Lige nu er usbekisk og russisk de primære sprog (selvom engelsk vil erstatte russisk i de kommende årtier). Nu om dage er Google Translate dog en stor hjælp – det etableres ved hjælp af et meget billigt lokalt SIM-kort (USD\$8).

Mit første møde med en lokal Usbeker, var med den lokale Uber-chauffør fra Yandex Go,.

Efter at have vist ham Silkerute 1200 km på min telefon, skrev han først en besked på russisk og kom derefter ind i receptionen på mit hotel for at få dem til at fortælle mig, at jeg ikke burde tage turen da den vej var for farlig. Det var en god begyndelse.....

Løbet

Ved registreringen blev det oplyst, at løbet ville starte klokken 7 den næste dag.

Interessant nok var det kun omkring halvdelen af de registrerede ryttere der stillede til start – samlet omkring et dusin ryttere. Et par stykker skulle køre den lange rute på 2.000 km, mens resten skulle køre den kortere rute på 1.200 km.

Jeg mødte en canadisk deltager, Stephen, som jeg havde talt lidt med i ugerne op til turen.

Silk route 1.200 er en tur uden support. Kontrollerne er fotopunkter. Inden løbet havde information om ruten været begrænset, mest online i form af billeder eller af gode madsteder. Man skal have alt, hvad der er brug for, med sig. Det er dog muligt at efterlade egen bag-drop på et hotel i Samarkand indtil tilbageturen til Tashkent.

Da vi forlod Tasjkent, blev det hurtigt klart, at dette ville blive en ujævn tur. Usbekistan er ikke bygget til cykling. Vesterlændingene på turen var bestemt ikke vant til de dårlige veje (de russisktalende virkede mere vant til dem) – ujævne, tæt trafikerede veje. Jeg kunne hurtigt se, hvad lufthavnschaufføren fra Yandex talte om. Stephen og jeg blev cykelkammerater på turen. Heldigvis var han ret tålmodig, da jeg punkterede 5 gange på dag ét, mens jeg forsøgte at finde en usynlig skarp genstand, der sad fast et sted i dækket!

Ruten lægger naturligt op til 3 overnatninger – Samarkand (315 km), Bukhara (340 km), Samarkand (260 km) og derefter tilbage til målstregen i Tasjkent (300 km). Der er få hoteller uden for disse hovedcentre, og det er sikrere at være i en hotelseng end ude på vejene hele natten.

Det gode ved dag 1, 3 og 4 på de mere travle veje er, at varm mad aldrig er langt væk. Forvent ikke at finde en vestlig tankstation, hvor du kan købe fastfood og tage afsted. Det er dog en del af charmen – at det ikke er som hjemme. Du skal sætte farten ned, snakke med de lokale og tage et billede med dem (de ser så få cyklister, at de elsker at tage billeder med os!). Når du har gjort det, kan du vælge din kebab og hvad du ellers har lyst til, og slappe af, mens et lækkert måltid tilberedes.

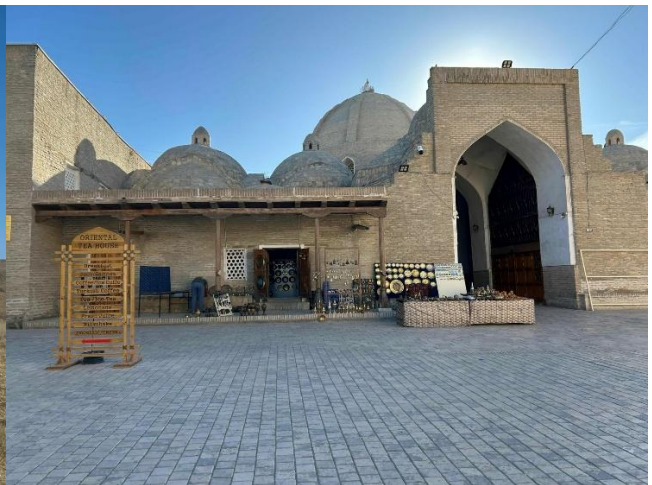

Andendagen er derimod mere afsides – mindre trafik, mere afsidesliggende landskab, med et par møder med kameler. Det er dog en chance for at slappe af med mere klatring og færre gode muligheder for at tanke op ... så det er værd at fylde op, inden man forlader de større byer.

Denne dag er en af de gode grunde til at vælge 1200 km-ruten i stedet for "frem og tilbage"-ruten på 2000 km, som kun foregår på hovedveje.

Selvom vejene mellem byerne ofte er lange og ikke cykelvenlige, kommer magien i de store byer. Historien og arkitekturen er enestående. Befolkningen er, uanset hvor man møder dem, nysgerrige, venlige og hjælpsomme – og samtidig oprigtigt forvirrede over at se ryttere i Lycra cykle tværs gennem deres land.

Hvis man vil se de bedste seværdigheder i de store byer, er det nødvendigt at afvige fra den officielle rute. I Bukhara tilføjede jeg for eksempel en 6 km morgentur gennem byen fra hotellet, inden jeg skulle retur mod Samarkand. Den omvej var blandt de mest naturskønne i de 4 dage på cykel!

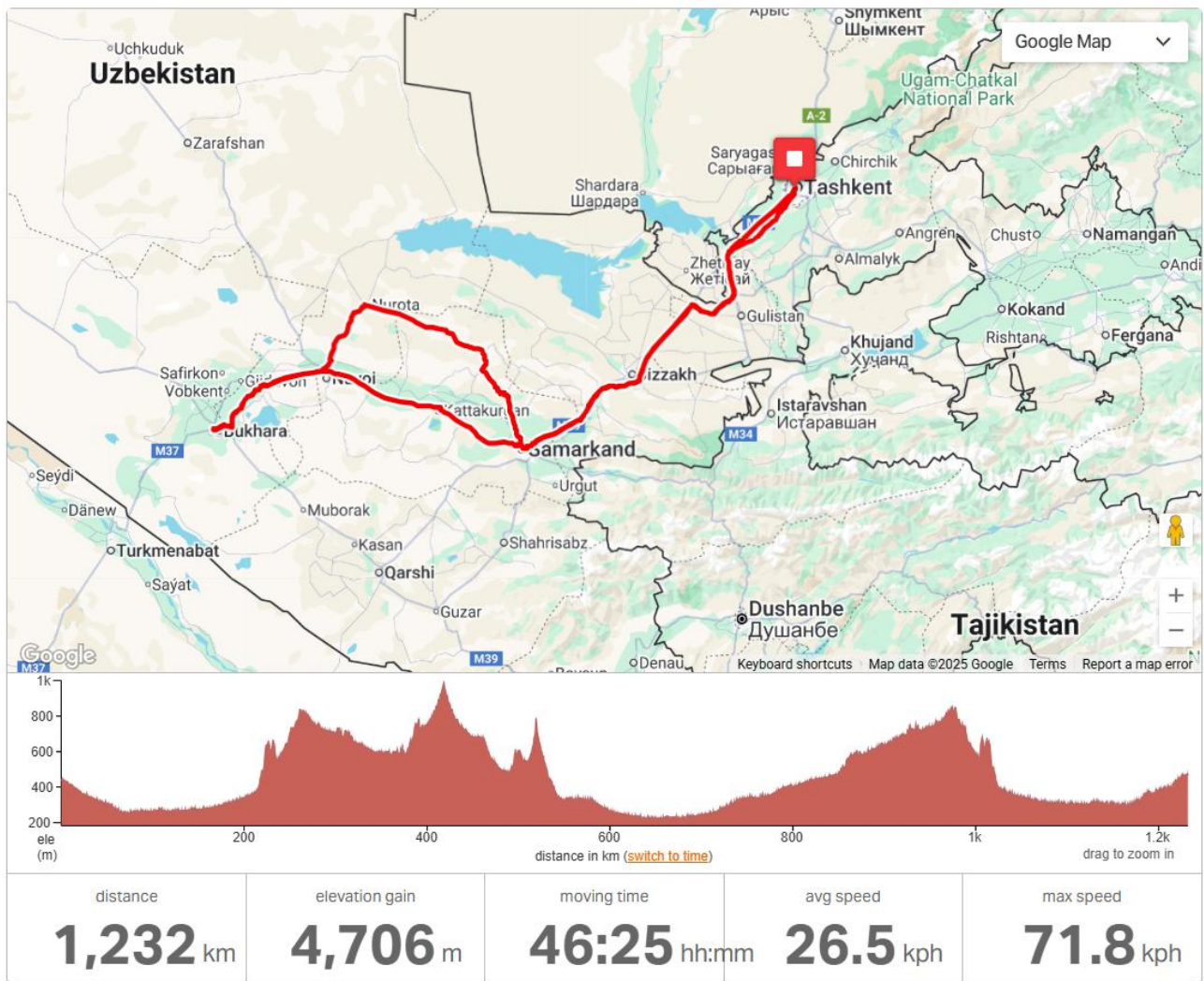
Organisation

Arrangøren bag løbet havde op til løbet et temmelig afslappet forhold til arrangementet.

- begrænsede oplysninger på hjemmesiden om planlægning.
- ingen adresser/stedsangivelser til registrering, start eller mål.
- en uge før starten stadig ingen opdateret GPS-rute,
- information om at start-/slutstedet ændrede sig et par dage før starten.
- at det annoncerede bag-drop alligevel ikke fandt sted.
- ingen svar på e-mails i ugerne op til løbet.

Efter lidt research viste det sig, dog, at der var en Telegram-chatkanal (primært på russisk) med flere detaljer om, hvad der rent faktisk foregik... Telegram-kanalen var ikke angivet på hjemmesiden, så det var bare held at finde den og få svar på nogle spørgsmål.

Som følge heraf bookede jeg først flyrejsen omkring en uge før eventet, da jeg ikke var overbevist om, at den rent faktisk fandt sted.

Silk route 1200km - September 2025

se hele turen » [se hele turen](#)

Opsummering

Usbekistan er et smukt sted at rejse til. Naturskønt, billigt og nemt at komme rundt i. Folk er meget åbne og venlige, og der er godt cykelvej på denne tid af året. Markederne er fascinerende (jeg kom tilbage med alle mulige ting), maden er rustik og meget velsmagende.

På et tidspunkt vil jeg tage på familieferie dertil for at dele oplevelsen og tage mig mere tid til at se seværdighederne. Usbekistan synes at være på et interessant tidspunkt i sin historie – det åbner op, så det er sikkert (væk fra hovedvejene) og let at se, men ikke overturistet.

På ruten til Silk Route 1.200 skal man være forberedt på en ujævn vej med megen højhastighedstrafik. Det giver virkelig mening at køre sammen med andre – hvis det værste sker, er man ellers stort set være alene. Der kan være gode veje at udforske landet på, men denne rute er ikke optimal, da den passerer nogle af de mest interessante byer, men ikke fører dig

igennem dem ... og vejene mellem byerne er lange og udfordrende. Man skal virkelig bevare dit fokus for at være sikker derude.

Audax 1200 km Silkerute – Uzbekistan

https://ridewithgps.com/ride_reports/11964-silk-route-1200-uzbekistan

Arrival

The Silk Route 1200 is an interesting mix of experiences.

Uzbekistan is a fascinating country. I've traveled a lot, though never to Central Asia before. It somehow feels more like an adventure, when travelling somewhere that English is not widely spoken. Right now, Uzbek and Russian are the main languages (though English will replace Russian in the years ahead). All is made easier these days with google translate though – with the help of a very cheap (USD\$8) local SIM card. One of my first encounters with a local was with the Yandex Go (the local Uber) driver. After showing him the Silk Route 1200km on my phone, he wrote a note in Russian, then came into my hotel reception get reception to tell me not to do the ride – that that road as it was too dangerous... So off to a good start then.

The ride

At the registration it was agreed the ride would start at 7am the next day. Interestingly, only about half the registered riders turned up... about a dozen riders. A few were doing the 2000km route, with the rest on the 1200km route. I met up with a Canadian rider, Stephen, who I had been chatting with in the weeks leading up to the event. Keep in mind that this is an unsupported ride. The controls are just photo points. There is limited information like photos or good food stops online about the route. You need to take everything you need with you, but you can of course carry your own bag drop and leave it at your hotel in Samarkand for your return trip.

On leaving Tashkent, it soon became apparent that this was going to be a bumpy ride. Uzbekistan is not built for cycling. The Westerners on the ride were certainly not used to the poor roads (the Russian speakers seemed more used to them) – rough surfaced, heavily trafficked roads. I could soon see what the airport Yandex driver was talking about. Stephen and I became

ride buddies for the trip. Happily he was pretty patient as I punctured 5 times on day one, while trying to find an invisible sharp object caught somewhere in the tyre!

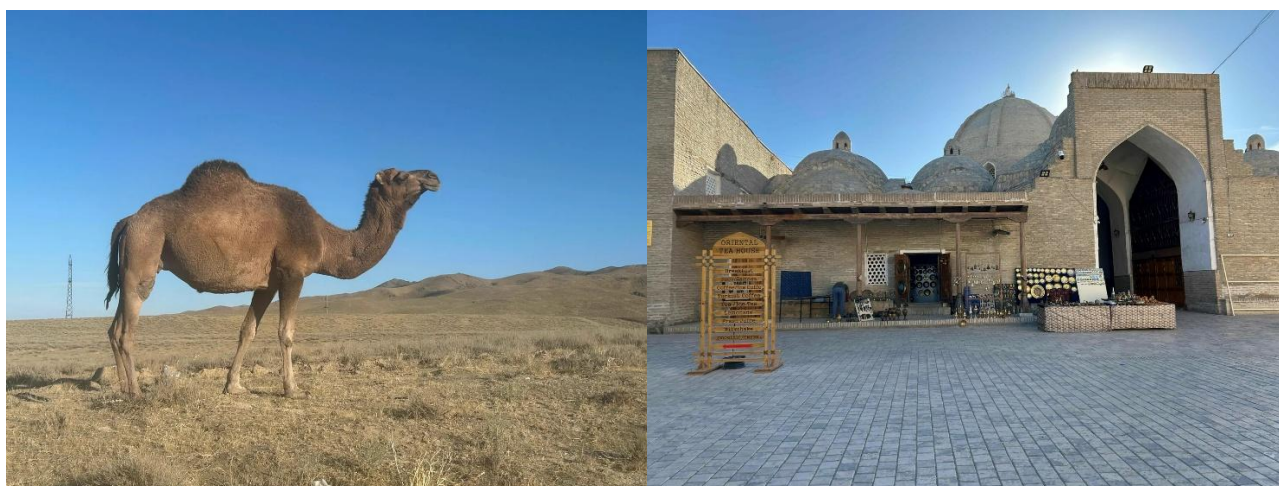

The route naturally lends itself to 3 overnight stays – Samarkand (315km), Bukhara (340km), Samarkand (260km) then back to the finish at Tashkent (300km). There are few hotels outside these main centers and it's safer to be in a hotel bed than out on the roads all night. The good thing about days 1, 3 and 4 on the busier roads is that hot food is never far away. Don't expect to find a western styled petrol station where you can grab fast food and go though. That is part of the charm though – that it's not like home. You need to slow down, talk with the locals and get a photo with them (they see so few cyclists they love taking photos with us!). When you've done that, you can choose your kebab stick and whatever else you desire, and relax while a delicious meal is prepared.

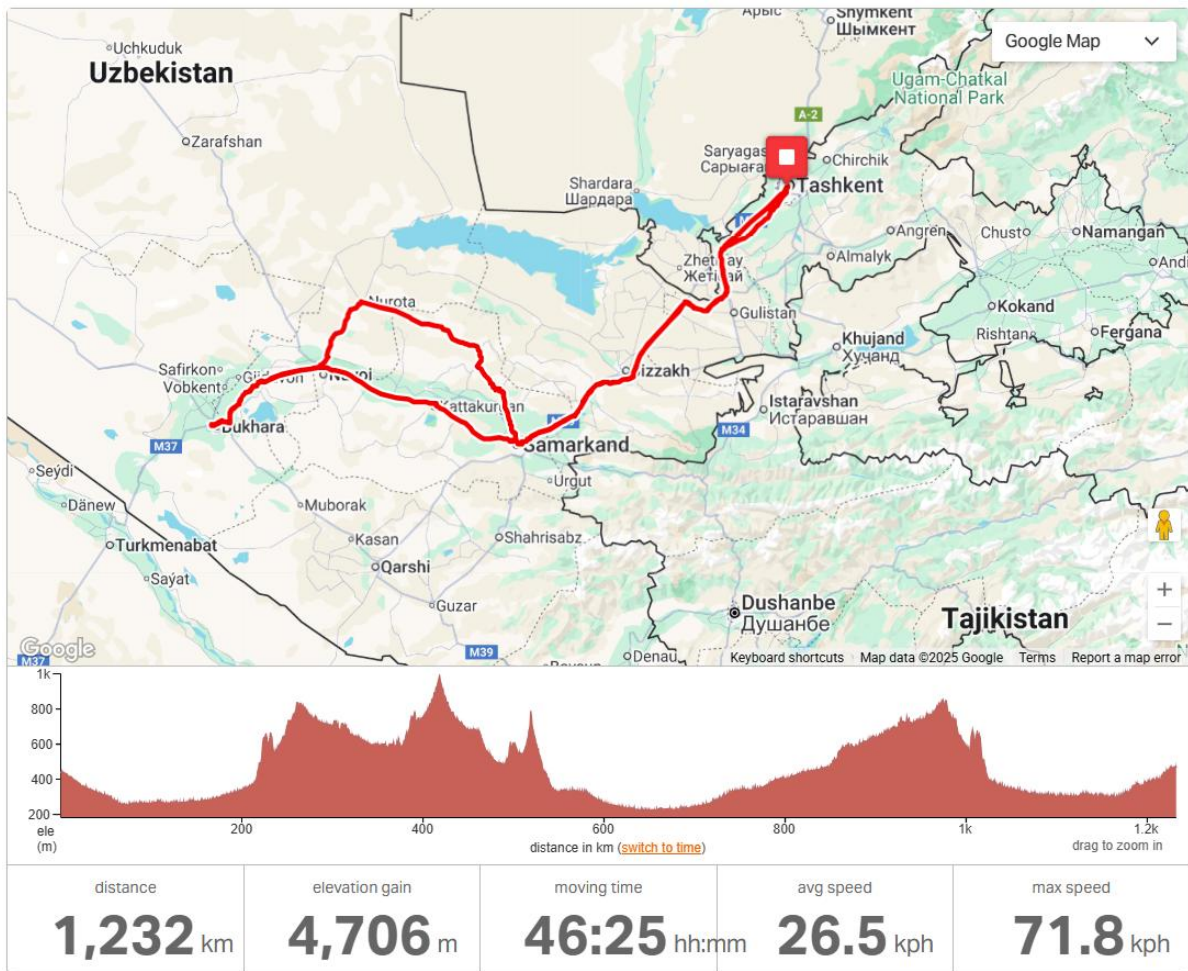
Meanwhile, the second day is more remote – less traffic, more remote scenery, with the odd encounter with camels. It is a chance to relax, though, with more climbing and fewer decent refueling opportunities... so it is worth stocking up before leaving the bigger towns. This day is one of the great reasons to choose the 1200km route vs the 'out and back' route of the 2000km, which is just on main roads.

While the roads between the cities are often long and not cycle-friendly, the magic happens in the big cities. The history and architecture are outstanding. The people, wherever you meet them, are curious, friendly and helpful – along with genuinely bemused to see people in Lycra cycling across their country. If you want to see the best sights in the big towns, you'll want to modify the official route. In Bukhara for example, from the hotel, I added a 6km morning trip through the city before heading back to Samarkand. That side tour was amongst the most scenic in the 4 days on the bike.

Organisation

The organizer was incredibly relaxed regarding – with limited information on the website to plan – no addresses / locations to register, start or end the event, no up to date GPS route a week before the start, the start/end location changing a few days before the start and the advertised bag drop not happening after all.. There was no response to emails in the weeks leading to the event. After some digging, it turned out there was a Telegram chat channel (mainly in Russian) with more details of what was actually happening... the Telegram channel was not listed on the website, so it was just luck to find it and get some questions answered. As a result, I only booked the flight about a week prior to the event as I wasn't convinced it was actually taking place.

Silk route 1200km - September 2025

[see the tour here](#)

The Wrap Up

Uzbekistan is a beautiful place to travel to. Scenic, cheap and easy to get about. The people are very open and friendly, while there is good cycling weather at this time of year. The markets are fascinating (I came back with all kinds of things), the food is rustic and very tasty. At some point I will take a family holiday back there, to share the experience and take more time to see the sights. Uzbekistan seems at an interesting moment in its history – opening up, so it's safe (away from the main roads) and easy to see, but not over touristed.

Riding this ride, you need to be prepared for a bumpy time, with a lot of high speed traffic. It really makes sense to ride with others – if the worst happens, you're pretty much on your own otherwise. It can be there are good roads to explore the country on, but this route struggles in that it 'ticks off' some of the most interesting cities, but doesn't route you past them... and the roads between the cities are long and challenging. You really need to maintain your focus to be safe out there.